

uitspraak

RECHTBANK ASSEN

Sector Bestuursrecht

Kenmerk. 07/604 WOB

Uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken d.d. 6 december 2007

in het geding tussen

_____ eiser,

en

De Korpsbeheerder Politie Drenthe, verweerder.

I. Procesverloop

Bij besluit van 3 juli 2007 heeft verweerder de bezwaren van eiser tegen het besluit van 2 mei 2007 gegrond verklaard en eiser alsnog op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) gegevens verstrekt omtrent afgegeven verloven tot het voorhanden hebben van een vuurwapen, één en ander in de vorm van een computeruitdraai.

Namens eiser is bij brief van 15 juli 2007 tegen dit besluit bij de rechtbank beroep ingesteld

Verweerder heeft bij brief van 26 juli 2007 de op de zaak betrekking hebbende stukken alsmede een verweerschrift ingezonden. De gemachtigde van eiser heeft hiervan een afschrift ontvangen

Het beroep is behandeld ter zitting van de rechtbank op 25 oktober 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door mr. H. van Drunen.

Voor verweerder is verschenen mr. B. Benedick

II. Motivering

Feiten en omstandigheden

Op 15 april 2007 heeft eiser door middel van een e-mailbericht een informatieverzoek gericht tot de korpschef van de politieregio Drenthe. In verband met een onderzoek ten behoeve van een publicatie, heeft hij in dit e-mailbericht gevraagd om gedeeltelijk geanonimiseerde afschriften van alle verloven tot het voorhanden hebben van een vuurwapen als bedoeld in artikel 28 van de Wet wapens en munitie die de korpschef in het kalenderjaar 2006 heeft afgegeven. Ook heeft hij daarbij gevraagd om afschriften van alle afwijzingen op het verzoek een dergelijk verlof te ontvangen gedurende deze periode. Eiser heeft aangegeven dat in deze stukken de naam, het adres en de postcode, alsmede eventueel

het telefoonnummer en de geboortedag en –maand onleesbaar gemaakt kunnen worden; gegevens als woonplaats, geboortjaar, het aantal wapens en het soort/type wapen zijn voor eisers onderzoek wel van belang.

Bij beslissing van 2 mei 2007 heeft de korpschef aangegeven voornemens te zijn met een beroep op artikel 7, lid 2, sub a, van de Wob het verstrekken van de informatie in de door eiser gevraagde vorm te weigeren. Naar het oordeel van verweerder kan het verstrekken van bedoelde afschriften redelijkerwijs, gelet op de capaciteit die dit vergt aan manuren, niet van verweerder geveerd worden. Wel heeft de korpschef de afschriften van de besluiten tot weigering, dan wel intrekking van een jachtakte of een verlof op grond van de Wet wapens en munitie aan eiser verstrekt, nu het verstrekken van deze afschriften volgens verweerder minder tijd vergt, omdat deze beslissingen bij afzonderlijke brief aan betrokkenen worden meegedeeld.

Bij brief van 16 mei 2007 heeft eiser een bezwaarschrift ingediend tegen de beslissing van 2 mei 2007.

Zoals hiervoor reeds vermeld heeft de korpsbeheerder dit bezwaar gegrond verklaard en aan eiser alsnog gegevens verstrekt, in die zin dat hem een uitdraai van een computerbestand van 46 pagina's is toegezonden.

Standpunten van partijen

Eiser stelt zich in zijn beroepschrift op het standpunt dat hij nog steeds niet de gevraagde afschriften heeft gekregen en dat de geweigerde en ingetrokken verlopen (nog steeds) een groot aantal onrechtmatig en ongemotiveerd onleesbaar gemaakte passages bevatten. Eiser is het niet eens met de tijdsinschatting van verweerder; volgens eiser zou 1 minuut per dossier een reële tijdsinschatting zijn. Dat is niet zodanig veel dat niet redelijkerwijs van het bestuursorgaan verlangd kan worden dat deze afschriften verstrekt worden. De verlopen zelf bevatten veel meer informatie dan nu in de computeruitdraai wordt verstrekt. Deze informatie is voor eiser van belang. Bovendien is eiser van mening dat de korpschef niet bevoegd is afwijzend te beslissen op verzoeken in het kader van de Wob en is ten onrechte en zonder motivering geen hoorzitting gehouden in de bezwaarfase.

Verweerder heeft in zijn verweerschrift aangegeven van mening te zijn dat de beslissing op bezwaar onbevoegd is genomen. Verweerder heeft daarbij te kennen gegeven dat er een nieuwe beslissing zal worden genomen door de korpschef. Eiser zal alvorens de korpschef een beslissing neemt in de gelegenheid worden gesteld zijn bezwaren toe te lichten. Dit laatste is niet gebeurd, omdat verweerder in de veronderstelling verkeerde dat met de beslissing op bezwaar volledig aan de wensen van eiser tegemoet werd gekomen.

Ter zitting heeft eiser aangegeven de beroepsgronden die betrekking hebben op de bevoegdheid van de korpschef en het niet houden van een hoorzitting om praktische redenen in te trekken. Voorts heeft eisers verwezen naar een inmiddels via een andere Wob-procedure verregen afschrift van een verlof; wanneer de gegevens die daarin staan vermeld worden vergeleken met de gegevens die in de computeruitdraai staan vermeld, blijkt volgens eiser dat in het afschrift veel meer gegevens staan vermeld dan in de computeruitdraai.

Verweerder heeft ter zitting betoogd dat eiser misbruik heeft gemaakt van procesrecht, omdat aan zijn verzoeken niet kan worden voldaan door de hoge werklast, waardoor de

bezwaren alleen maar gegrond kunnen worden verklaard, hetgeen tevens inhoudt dat de daarmee gepaard gaande verzoeken van eiser om een vergoeding van kosten voor juridische dienstverlening steeds gehonoreerd moeten worden.

Toepasselijke regelgeving

Artikel 1a, eerste lid, van de Wet openbaarheid van bestuur luidt als volgt:

“Deze wet is van toepassing op de volgende bestuursorganen:

- a. Onze Ministers;
- b. de bestuursorganen van provincies, gemeenten, waterschappen en publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie;
- c. bestuursorganen die onder de verantwoordelijkheid van de onder a en b genoemde organen werkzaam zijn;
- d. andere bestuursorganen, voor zover niet bij algemene maatregel van bestuur uitgezonderd.”

Artikel 1:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht bepaalt het volgende:

“Onder bestuursorgaan wordt verstaan:

- a. een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld, of
- b. een ander persoon of college, met enig openbaar gezag bekleed.”

Artikel 21 van de Politiewet bepaalt:

1. (...)
2. (...)
3. In elke regio is een regionaal politiekorps.
4. De regio is rechtspersoon.”

Artikel 1:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht bepaalt:

“Onder het maken van bezwaar wordt verstaan: het gebruik maken van de ingevolge een wettelijk voorschrift bestaande bevoegdheid, voorziening tegen een besluit te vragen bij het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen.”

Artikel 6:4, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht luidt als volgt:

“Het maken van bezwaar geschiedt door het indienen van een bezwaarschrift bij het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen.”

Artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht bepaalt:

“Het bestuursorgaan beslist binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift.”

In artikel 7, eerste en tweede lid, van de Wob staat het volgende:

“1. Het bestuursorgaan verstrekt de informatie met betrekking tot de documenten die de verlangde informatie bevatten door

- a. kopie ervan te geven of de letterlijke inhoud ervan in andere vorm te verstrekken,
- b. kennisneming van de inhoud toe te staan,
- c. een uittreksel of een samenvatting van de inhoud te geven, of
- d. inlichtingen daaruit te verschaffen

2. Het bestuursorgaan verstrekt de informatie in de door de verzoeker verzochte vorm, tenzij:

- a. het verstrekken van de informatie in die vorm redelijkerwijs niet gevegd kan worden,
- b. de informatie reeds in een andere, voor de verzoeker gemakkelijk toegankelijke vorm voor het publiek beschikbaar is.”

In artikel 10, eerste en tweede lid, van de Wob is het volgende bepaald:

“Het verstrekken van informatie ingevolge deze wet blijft eveneens achterwege voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen de volgende belangen:

- a (.)
- b. (...)
- c. (...)
- d. (...)
- e. de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer;
- f. (...)
- g (.)”

Beoordeling

De bevoegdheid van de korpsbeheerder

Hoewel eiser ter zitting heeft aangegeven zijn beroepsgronden voor zover deze betrekking hebben op de bevoegdheid van de korpschef dan wel de korpsbeheerder te willen intrekken, zal de rechtbank toch ambtshalve moeten beoordelen of de beslissing op bezwaar bevoegd genomen is door de korpsbeheerder.

Ingevolge artikel 1a van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) is deze wet (kort gezegd) van toepassing op bestuursorganen. Nu bij wet van 4 juni 1992 (Stb. 1992, 422) de Wob met de eerste tranche van de Algemene wet bestuursrecht in overeenstemming is gebracht door onder meer het woord 'overheidsorgaan' te vervangen door 'bestuursorgaan', moet een orgaan om voor Wob-bestuursorgaan in aanmerking te kunnen komen, allereerst een bestuursorgaan zijn in de zin van de Algemene wet bestuursrecht.

De Algemene wet bestuursrecht bepaalt in artikel 1:1, eerste lid, dat onder een bestuursorgaan wordt verstaan.

- a een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld, of
- b een ander persoon of college, met enig openbaar gezag bekleed

Volgens artikel 21, vierde lid, van de Politiewet is het regionale politiekorps een rechtspersoon. Vervolgens dient de vraag beantwoord te worden of de korpschef en de korpsbeheerder organen van het regionale politiekorps zijn. Naar het oordeel van de rechtbank dient die vraag voor beiden bevestigend beantwoord te worden. Zowel de

---

korpschef als de korpsbeheerder is immers in de wet (zie bijvoorbeeld de Politiewet en de Wet wapens en munitie) uitdrukkelijk met taken en bevoegdheden bekleed.

De rechtbank stelt vast dat in casu de beslissing in primo genomen is door de korpschef, terwijl de beslissing op bezwaar is genomen door de korpsbeheerder. De rechtbank is van oordeel dat de artikelen 1:5, eerste lid, 6:4, eerste lid, en 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, in onderlinge samenhang bezien, niet zonder meer nopen tot het oordeel dat het bestuursorgaan dat het besluit in primo neemt te allen tijde ook het besluit op bezwaar dient te nemen (zie in die zin ook de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 3 februari 2002, JB 2002/116). Op grond van artikel 6:4, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht dient weliswaar bezwaar gemaakt te worden bij het bestuursorgaan dat het besluit in primo neemt, echter dit doet er niet aan af dat het besluit op bezwaar genomen dient te worden door het bestuursorgaan dat daartoe ten tijde van het nemen van het besluit bevoegd is. In de regel zal dat het bestuursorgaan zijn dat ook het primaire besluit heeft genomen, maar in casu zijn zowel de korpschef als de korpsbeheerder bevoegd een besluit te nemen. Naar het oordeel van de rechtbank is het besluit op bezwaar dan ook bevoegd genomen.

De (niet) verstrekte gegevens met betrekking tot de verleende verloven

Blijkens het bestreden besluit stelt verweerder zich op het standpunt dat de door eiser gevraagde gegevens openbaar gemaakt moeten worden. Verweerder heeft er echter voor gekozen om de gegevens voor zover deze betrekking hebben op verleende verloven niet in de door eiser gewenste vorm – namelijk in de vorm van afschriften – te verstrekken, maar in de vorm van een computeruitdraai.

De rechtbank constateert bij vergelijking van de gegevens die in deze computeruitdraai staan vermeld met de gegevens die in het door eiser in een andere Wob-procedure verkregen afschrift van een verlof staan vermeld, dat er een discrepantie bestaat; een aantal gegevens die wel in het verlof staan vermeld, zijn in de computeruitdraai niet opgegeven. Aldus heeft het verstrekken van gegevens in een andere vorm dan voor eiser gewenst tot gevolg gehad dat gegevens die gevraagd werden niet zijn verstrekt. Verweerder zal met betrekking tot die gegevens aannemelijk moeten maken dat zich een uitzonderingsgrond of beperking als bedoeld in de artikelen 10 en 11 van de Wob voordoet. Daarin is verweerder niet geslaagd; volstaan is met een beroep op de onevenredige werklast, maar dat levert geen uitzonderingsgrond of beperking op als bedoeld in voornoemde artikelen. Het bestreden besluit is gelet op het vorenstaande onvoldoende gemotiveerd.

De (niet) verstrekte gegevens met betrekking tot de weigering / intrekking van verloven

Verweerder heeft eiser wel afschriften verstrekt van geweigerde en ingetrokken verloven. Hierin zijn passages onleesbaar gemaakt; onder andere gaat het hierbij om wapennummers en verlofnummers. Verweerder heeft ter zitting betoogd dat bedoelde nummers te herleiden zijn tot personen. De rechtbank begrijpt dit standpunt aldus, dat verweerder een beroep doet op artikel 10, eerste lid, onder e, van de Wet openbaarheid van bestuur, te weten de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Wat er ook zij van het late stadium waarin verweerder deze weigeringsgrond opvoert, verweerder is er naar het oordeel van de rechtbank niet in geslaagd aannemelijk te maken dat wapennummers en verlofnummers te herleiden zijn tot personen. Als verweerder bepaalde informatie niet wil verstrekken in verband met de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer, zal hij bovendien inzichtelijk

---

moeten maken waarom dat belang moet prevaleren boven het belang van openbaarmaking, zodat de rechtbank kan toetsen of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid openbaarmaking van bepaalde nummers en passages achterwege heeft kunnen laten. Ook dat heeft verweerder niet gedaan, zodat ook op dit punt het bestreden besluit onvoldoende gemotiveerd is

De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Misbruik van procesrecht

Over hetgeen door verweerder is aangevoerd omtrent misbruik van procesrecht overweegt de rechtbank het volgende. Het door eiser ingediende beroep kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden aangemerkt als evidente aanwending van dat rechtsmiddel zonder redelijk doel dan wel voor een ander doel dan waarvoor dat rechtsmiddel is gegeven, zodanig dat hij hiermee blij zou hebben gegeven van kwade trouw (zie ook de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 21 juli 2003, AB 2004/9) Van misbruik van procesrecht is dan ook geen sprake.

Proceskosten

De rechtbank ziet aanleiding om verweerder te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. In dit verband stelt de rechtbank vast dat namens eiser in de bezwaarprocedure is verzocht de in het kader van de bezwaarprocedure gemaakte kosten te vergoeden en dat namens eiser in de beroepsprocedure om vergoeding van de in deze procedure gemaakte kosten is verzocht.

De rechtbank is van oordeel dat de in bezwaar gemaakte kosten voor vergoeding in aanmerking komen, nu verweerder kan worden verweten dat hij ten onrechte eisers verzoek heeft afgewezen in verband met de werklast, zodat sprake is van aan verweerder te wijten onrechtmatigheid als bedoeld in artikel 7:15, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht. Deze kosten worden op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht begroot op € 322,-

De kosten die eiser ter zake van de beroepsprocedure gemaakt heeft worden op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht begroot op € 644,- voor de kosten voor professionele rechtsbijstand en € 35,50 voor gemaakte reiskosten voor het verschijnen ter zitting van eiser

Hiermee komt het totaal aan proceskosten op € 1001,50

III. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond en vernietigt het bestreden besluit.
- draagt verweerder op om een nieuw besluit op bezwaar te nemen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser ten bedrage van € 1001,50 en bepaalt dat de regiopolitie Drenthe deze kosten alsmede het door eiser betaalde griffierecht ad € 143,- aan eiser dient te vergoeden

Tegen deze uitspraak kunnen partijen, alsmede iedere andere belanghebbende, hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State te 's-Gravenhage. Het hoger beroep dient ingesteld te worden door het indienen van een beroepschrift bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019 te 2500 EA 's-Gravenhage binnen zes weken onmiddellijk liggend na de dag van verzending van de uitspraak door de griffier

Aldus gegeven door mr L. Mulder, voorzitter en uitgesproken in het openbaar op 6 december 2007
door mr L. Mulder, in tegenwoordigheid van mr. H.D. Tolsma, griffier

mr H.D. Tolsma

mr L. Mulder

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen

Afschrift verzonden op **21 DEC. 2007**

Voor eerste grosse afgegeven aan eiser(es)/
~~verweerder~~ / ~~verweerder~~ op **21 DEC 2007**

De griffier van de rechtbank
te Assen

